

Forfatter: Steffens, Henrik

Titel: BREV TIL: Stampe, Christine Marguerite Salome FRA: Steffens, Henrik (1841-05-03)

Citation: Steffens, Henrik: "BREV TIL: Stampe, Christine Marguerite Salome FRA: Steffens, Henrik (1841-05-03)", i *Breve fra H. Steffens til Baronesse Stampe*, ###, s. 22. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002086900-000-shoot-L0020869000000003.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra H. Steffens til Baronesse Stampe

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Steffens, Henrik, *Breve fra H. Steffens til Baronesse Stampe,*

Berlin, d. 3die Mai 1841.

Theuerste Freundinn! ³⁾

Denne tydske Overskrift er nu engang kommen til at staae her og maae nu blive staaende. De kan deraf slutte Dem til, hvorledes det gaaer en stakkels dansk Mand, som efter en saa lang Tid er heel og holden oversat i det Tydske, saa at jeg maae undre mig over, at den gode Tydskehader ikke for længe siden har kastet Renegaten Pokker i Vold. Jeg meener Grundtvig, som jeg beder at hilse. Jeg elsker ham dog høylig og agter ham; endskiønt vi ikke er synderlig tilfreds med hinanden. ⁴⁾

Jeg sætter forud, at De, kiæreste Baronesse, har i Siælland havt en ligesaa skøn April, som vi her, og i denne Forudsætning kunde jeg misunde Dem og Deres mig saa kiære Familie og den herlige Thorvaldsen, som jeg endnu tænker mig i Nyesøe. Han kan neppe savne Italien, naar de blaae Bølger vælte sig mod de herlige Kyster, og Bøgeskovene aabne deres Bladknosper. Det maae være yndigt i Nyesøe i disse Dage. Men endskiønt min Phantasie lever der, hører Nattergalens Sang med Finkens og s. 23Pirolens og hilser de hjemkomne Svaler, saa er dette dog ikke Grunden, hvorfor jeg skriver.

Alle Berliner glæde sig i den Forhaabning, at see den store Thorvaldsen. Jeg frydes ved deres Glæde, og na kommer det fornemmelig an paa med Sikkerhed at vide, naar vi kan vente ham. Jeg ønsker at kiende Dagen, at erfare, hvilken Vey De, kiære Veninde, tager med Deres os alle saa kiærkomne Familie og med Deres Giæst, som heele Verden kiender og beundrer. — Ja, jeg ønsker, om mueligt, at kiende Dagen. Har De bestemt Dem for et Hotel her i Staden, eller overlader De maaskee Bestemmelsen til mig? —

Jeg er saa overlæst af Forretninger, at jeg maae lade mig nøye med at tilskrive Dem nogle faa Linier. Jeg begynder i Dag mine Sommerforelæsninger, og det er altiid en Art Epoche i mit Liv, endskiønt den har gientaget sig over 150 Gange. — Dog maae jeg spørge Dem, hvorledes De og Baronen og Deres Familie lever? Af »Dagen« har jeg erfaret, at Thorvaldsen i Nyesøe har ogsaa i denne Vinter været saare flittig. Han er dog i tredoppelt Henseende udødelig. Han selv skaber daglig Udødeligt, han selv lever i det Udødelige, han tilveyebringer, Historien optegner ethvert Værk, og den Udødelighed, vi alle vente, iiler ham med sin Salighed imøde. Hvilken Mand? neppe kan nogen Anden sammenlignes med ham.

Ørsted — Anders Sandøe nemlig — skrev mig for nogle Dage siden; han ytrer sig, som om han tvivlede paa at atter blive udnævnt til Commissarius. At han udtaler sin Hiertens Mening, naar han ønsker at blive befriet fra denne Post, troer jeg, men tænker dog, at hans Tvivl er grundet paa Forsigtighed; — og Schouw — Ørsted meente dog, at Kongen maatte vælge ham atter til Universitetets Repræsentant; enhver anden vilde neppe blive udnævnt af Forsamlingen til Præsident; Kongen selv kunde finde Grund til at beklage ethvert andet Valg.

s. 24Hans Majestæt har skrevet mig et Brev og sendt mig en ung Mand, en Søn af den afdøde Conferenzraad Bornemann, som jeg skal uddanne til en dansk Philosoph. ¹⁾ Jeg kiender ham endnu ikke nøye nok til at bedømme ham. Dog behager han mig.

Jeg maae destoværre slutte. Jeg mindes idelig de skønne Dage i Nyesøe; min Kone og Datter glemme dem aldrig: Clärchens Brudgom hedde Huschke ²⁾ og er Professor juris i Breslau, bekiendt ved sin Lærdom i den romerske Jurisprudenz og ved det Mod, med hvilket han under den forrige Konge antog sig Lutheranernes Sag.

Min Familie hilser Dem hiertelig, som jeg. Jeg beder Dem at bede Thorvaldsen ikke glemme os. Hvor hiertelig glæder jeg mig til at see Dem her, — og denne herlige Time nærmer sig nu. Denne Gang beder jeg Dem nu om et ufortøvet Svar; jeg veed vel, at De i denne Henseende er accuratere end jeg.

Cornelius ³⁾ hører nu os til. Vi bleve for 4—5 Aar siden fortroelige Venner i München. Gud være med Dem alle. Hils Baronen hiertelig — og alle Venner.

Deres trofaste
Steffens.